

Nitzavim Aleph

[Deuteronomy]

(29)9:You stand this day all of you before the LORD your God; your heads, your tribes, your elders, and your officers, even all the men of Yisrael,

10:your little ones, your wives, and your sojourner who is in the midst of your camps, from the one who cuts your wood to the one who draws your water;
11:that you may enter into the covenant of the LORD your God, and into His oath, which the LORD your God makes with you this day;

12:that He may establish you this day to Himself for a people, and that He may be to you a God, as He spoke to you, and as He swore to your fathers, to Avraham, to Yitzchak, and to Yaakov.

13:Neither with you only do I make this covenant and this oath,

14:but with him who stands here with us this day before the LORD our God, and also with him who is not here with us this day.

15:You indeed know how we dwelt in the land of Egypt, and how we came through the midst of the nations through which you passed;

16:and you have seen their abominations, and their idols, wood and stone, silver and gold, which were among them.

17:Let there should be among you man, or woman, or family, or tribe, whose heart turns away this day from the LORD our God, to go to serve the gods of those nations; lest there should be among you a root that bears gall and wormwood;

18:and it happen, when he hears the words of this curse, that he bless himself in his heart, saying, I shall have peace, though I follow the desires of my heart, to destroy the moist with the dry.

19:The LORD will not pardon him, but then the anger of the LORD and His zealotness will smoke against that man, and all the curse that is written in this book shall lie on him, and the LORD will blot out his name from under the sky.

9:אַתֶּם נִצְבִים הַיּוֹם כְּלָכֶם לְפָנַי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
רֵאשֵׁיכֶם שְׁבִיטֵיכֶם זְקֵנֵיכֶם וְשֹׁטְרֵיכֶם כָּל אִישׁ
יִשְׂרָאֵל: 10:טַפְּכֶם נְשֵׁיכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב מַחֲנֶיךָ
מֵחֹטֵב עֵצֶיךָ עַד שֹׂאֵב מִיַּמֶּיךָ: 11:לְעֵבְרְךָ בְּבְרִית
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבְאֻלְתּוֹ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּרַת
עִמָּךְ הַיּוֹם: 12:לְמַעַן הִקִּים-אֶתְךָ הַיּוֹם | לֹו לְעַם
וְהוּא

יְהִי־לְךָ לְאֱלֹהִים כַּאֲשֶׁר דִּבַּר-לְךָ וְכַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לְאַבְתֶּיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלִיעֲקֹב: 13:וְלֹא אֶתְכֶם
לְבַדְכֶם אֲנֹכִי כָּרַת אֶת-הַבְּרִית הַזֹּאת וְאֶת-הָאֱלֹהִים
הַזֹּאת: 14:כִּי אֶת-אֲשֶׁר יִשְׁנֹו פֹה עִמָּנוּ עַמְד הַיּוֹם
לְפָנַי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵת אֲשֶׁר אֵינְנוּ פֹה עִמָּנוּ הַיּוֹם:
15:כִּי-אַתֶּם יַדְעֶתֶם אֶת אֲשֶׁר-יִשְׁבְּנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם
וְאֵת אֲשֶׁר-עָבְרָנוּ בְּקֶרֶב הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָבַרְתֶּם:
16:וּתְרֹאוּ אֶת-שִׁקְוֵצֵיהֶם וְאֵת גְּלִלֵיהֶם עֵץ וְאֲבָן כֶּסֶף
וְזָהָב אֲשֶׁר עִמָּהֶם: 17:פֹּן-יִישׁ בְּכֶם אִישׁ אוֹ-אִשָּׁה אוֹ
מִשְׁפָּחָה אוֹ-שֵׁבֶט אֲשֶׁר לָבְבוּ פָנָה הַיּוֹם מֵעַם
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְלַכֵּת לְעַבְד אֶת-אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הָהֵם
פֹּן-יִישׁ בְּכֶם שָׂרֵשׁ פְּרָה רָאשׁ וְלַעֲנָה: 18:וְהָיָה בְּשִׁמְעוֹ
אֶת-דְּבָרֵי הָאֱלֹהִים הַזֹּאת וְהִתְבָּרַךְ בְּלָבְבוֹ לֵאמֹר
שְׁלוֹם יְהִי־לִי כִּי בִשְׂרָרוֹת לְבִי אֲלֶיךָ לְמַעַן סְפוֹת
הָרָחָק אֶת-הַצְּמָאָה: 19:לֹא-יֵאבֵד יְהוָה סִלְחָ לֹו כִּי
אֵז

20:The LORD will set him apart for evil out of all the tribes of Yisrael, according to all the curses of the covenant that is written in this book of the Teaching.

21:The generation to come, your children who shall rise up after you, and the foreigner who shall come from a far land, shall say, when they see the plagues of that land, and the sicknesses with which the LORD has made it sick;

22:[and that] the whole land of it is sulfur, and salt, [and] a burning, [that] it cannot be sown, nor grow anything, nor does any grass sprout therein, like the overthrow of Sedom and Amarah, Admah and Tzevoyim, which the LORD overthrew in His anger, and in His wrath:

23:then all the nations shall say, Why has the LORD done thus to this land? what means this great burning anger?

24:Then they shall say, Because they forsook the covenant of the LORD, the God of their fathers, which He made with them when He brought them forth out of the land of Egypt,

25:and went and served other gods, and worshipped them, gods that they didn't know, and that He had not allotted to them:

יֵעָשֶׂן אֶף־יְהוָה וְקִנְאָתוֹ בְּאִישׁ הַהוּא וְרִבְצָה בּוֹ
כָּל־הָאֱלֹהִים הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַזֶּה וּמַחָה יְהוָה אֶת־
שְׁמוֹ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם: ²⁰וְהִבְדִּילֹו יְהוָה לְרַעְיָה מִכָּל
שְׁבֵטֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֱלֹהֵי הַבְּרִית הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר
הַתּוֹרָה הַזֶּה: ²¹וְאָמַר הַדּוֹר הָאֲחֵרוֹן בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר
יָקוּמוּ מֵאַחֲרֵיכֶם וְהַנֹּכְרִי אֲשֶׁר יָבֹא מֵאַרְץ רְחוֹקָה
וְרָאוּ אֶת־מִכּוֹת הָאָרֶץ הַהוּא וְאֶת־תַּחֲלָאִיהָ אֲשֶׁר־
חָלָה יְהוָה בָּהּ: ²²גִּפְרִית וּמֶלַח שֹׁרֶפֶה כָּל־אַרְצָהּ
לֹא תִזְרַע וְלֹא תִצְמַח וְלֹא־יֵעֲלֶה בָּהּ כָּל־עֵשֶׂב
כַּמְהִיבֹת סֹלֶם וְעִמְרָה אֲדָמָה וְצִבְיִים וְצִבּוֹלִים אֲשֶׁר הִפְךָ
יְהוָה בְּאַפּוֹ וּבַחֲמָתוֹ: ²³וְאָמְרוּ כָּל־הַגּוֹיִם עַל־מֶה
עָשָׂה
יְהוָה כִּכָּה לְאֶרֶץ הַזֹּאת מֶה חָרִי הָאֵף הַגָּדוֹל הַזֶּה:
²⁴וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם
אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּם בְּהוֹצִיאֹו אֹתָם מֵאַרְץ מִצְרַיִם:
²⁵וַיֵּלְכוּ וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם
אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּם וְלֹא חָלַק לָהֶם:

Nitzavim Aleph

[Deuteronomy]

(29)9:You stand this day all of you before the LORD your God; your heads, your tribes, your elders, and your officers, even all the men of Yisrael,

10:your little ones, your wives, and your sojourner who is in the midst of your camps, from the one who cuts your wood to the one who draws your water;
11:that you may enter into the covenant of the LORD your God, and into His oath, which the LORD your God makes with you this day;

12:that He may establish you this day to Himself for a people, and that He may be to you a God, as He spoke to you, and as He swore to your fathers, to Avraham, to Yitzchak, and to Yaakov.

13:Neither with you only do I make this covenant and this oath,

14:but with him who stands here with us this day before the LORD our God, and also with him who is not here with us this day.

15:You indeed know how we dwelt in the land of Egypt, and how we came through the midst of the nations through which you passed;

16:and you have seen their abominations, and their idols, wood and stone, silver and gold, which were among them.

17:Let there should be among you man, or woman, or family, or tribe, whose heart turns away this day from the LORD our God, to go to serve the gods of those nations; lest there should be among you a root that bears gall and wormwood;

18:and it happen, when he hears the words of this curse, that he bless himself in his heart, saying, I shall have peace, though I follow the desires of my heart, to destroy the moist with the dry.

19:The LORD will not pardon him, but then the anger of the LORD and His zealotness will smoke against that man, and all the curse that is written in this book shall lie on him, and the LORD will blot out his name from under the sky.

אַתֶּם⁹ נִצְבִים הַיּוֹם כְּלִכֶּם לְפָנַי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
רָאשֵׁיכֶם שְׁבֵטֵיכֶם זְקֵנֵיכֶם וְשֹׁטְרֵיכֶם כָּל אִישׁ
יִשְׂרָאֵל׃ טַפְכֶם¹⁰ נְשִׂיכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב מַחֲנֶיךָ
מִחֹטֵב עֵצֶיךָ עַד שֹׂאֵב מִיַּמֶּיךָ׃¹¹ לְעֵבְרְךָ בְּבְרִית
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבְאֵלֹתָו אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּרַת
עִמָּךְ הַיּוֹם׃¹² לְמַעַן הִקִּים־אֶתְךָ הַיּוֹם | לֹו לְעַם
וְהוּא

יְהִי־לְךָ לְאֱלֹהִים כַּאֲשֶׁר דִּבַּר־לְךָ וְכַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לְאַבְתָּיִךְ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלִיעֲקֹב׃¹³ וְלֹא אֶתְכֶם
לְבַדְכֶם אֲנֹכִי כָרַת אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת וְאֶת־הָאֱלֹהִים
הַזֹּאת׃¹⁴ כִּי אֶת־אֲשֶׁר יִשְׁנֹו פֹה עִמָּנוּ עַמְד הַיּוֹם
לְפָנַי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵת אֲשֶׁר אֵינְנוּ פֹה עִמָּנוּ הַיּוֹם׃

כִּי־אַתֶּם יָדַעְתֶּם אֵת אֲשֶׁר־יִשְׁבְּנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
וְאֵת אֲשֶׁר־עִבְדְּנוּ בְּקֶרֶב הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עִבַּרְתֶּם׃

וּתְרָאוּ¹⁶ אֶת־שִׁק וְצִיְהֵם וְאֵת גְּלִלְיָהֶם עֵץ וְאֶבֶן כֶּסֶף
וְזָהָב אֲשֶׁר עִמָּהֶם׃¹⁷ פְּו־יִשׁ בְּכֶם אִישׁ אֹו־אִשָּׁה אוֹ
מִשְׁפָּחָה אוֹ־שֵׁבֵט אֲשֶׁר לָבְבוּ פָנָה הַיּוֹם מֵעַם
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְלַכַּת לְעַבְד אֶת־אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הָהֵם

פְּו־יִשׁ בְּכֶם שָׂרֵשׁ פָּרָה רָאֵשׁ וְלַעֲנָה׃¹⁸ וְהָיָה בְּשִׁמְעוֹ
אֶת־דְּבָרֵי הָאֱלֹהִים הַזֹּאת וְהִתְבָּרַךְ בְּלָבְבוֹ לֵאמֹר
שְׁלוֹם יְהִי־לִי כִּי בִשְׂרָרוֹת לְבִי אֶלְךָ לְמַעַן סְפוֹת

הָרָוָה אֶת־הַצְּמָאָה׃¹⁹ לֹא־יָאֲבֹה יְהוָה סִלַּח לֹו כִּי
אֹו

20:The LORD will set him apart for evil out of all the tribes of Yisrael, according to all the curses of the covenant that is written in this book of the Teaching.

יֵעָשֶׂן אֶף־יְהוָה וְקִנְאָתוֹ בְּאִישׁ הַהוּא וְרַבְצָה בּוֹ
 כָּל־הָאֱלֹהִים הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַזֶּה וּמָחָה יְהוָה אֶת־
 שְׁמוֹ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם: ²⁰וְהִבְדִּילוּ יְהוָה לְרָעָה מִכָּל
 שְׁבֵטֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֱלֹת הַבְּרִית הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר

21:The generation to come, your children who shall rise up after you, and the foreigner who shall come from a far land, shall say, when they see the plagues of that land, and the sicknesses with which the LORD has made it sick;

הַתּוֹרָה הַזֶּה: ²¹וְאָמַר הַדּוֹר הָאֲחֵרוֹן בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר
 יָקוּ וּמוֹ מֵאֲחֵרֵיכֶם וְהִנְכִּירֵי אֲשֶׁר יָבֹא מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה
 וְרָאוּ אֶת־מִכּוֹת הָאָרֶץ הַהוּא וְאֶת־תַּחֲלָאִיהָ אֲשֶׁר־

22:[and that] the whole land of it is sulfur, and salt, [and] a burning, [that] it cannot be sown, nor grow anything, nor does any grass sprout therein, like the overthrow of Sedom and Amorah, Admah and Tzevoyim, which the LORD overthrew in His anger, and in His wrath:

חֲלָה יְהוָה בָּהּ: ²²גִּפְרִית וּמֶלַח שָׂרְפָה כָּל־אֲרָצָהּ
 לֹא תִזְרַע וְלֹא תִצְמַח וְלֹא־יֵעֲלֶה בָּהּ כָּל־עֵשֶׂב
 כְּמִהְפַּכֵּת סֹדֶם וְעַמּוֹרָה אַדְמָה וְצִבְיִים וְאֲשֶׁר הִפְךָ
 יְהוָה בְּאַפּוֹ וּבַחֲמָתוֹ: ²³וְאָמְרוּ כָּל־הַגּוֹיִם עַל־מֶה

23:then all the nations shall say, Why has the LORD done thus to this land? what means this great burning anger?

עָשָׂה

24:Then they shall say, Because they forsook the covenant of the LORD, the God of their fathers, which He made with them when He brought them forth out of the land of Egypt,

יְהוָה כִּכָּה לְאֶרֶץ הַזֹּאת מֶה חָרִי הָאֵף הַגָּדוֹל הַזֶּה:
²⁴וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם
 אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּם בְּהוֹצִיאֹו אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

25:and went and served other gods, and worshipped them, gods that they didn't know, and that He had not allotted to them:

²⁵וַיֵּלְכוּ וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם
 אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּם וְלֹא חָלַק לָהֶם:

Nitzavim Aleph

[Deuteronomy]

אַתֶּם⁹ נִצְבִים הַיּוֹם כְּלָכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
רְאֵשֵׁיכֶם שְׂבִיטֵיכֶם וְקִנְיֵיכֶם וְשֹׁטְרֵיכֶם כֹּל אִישׁ
יִשְׂרָאֵל׃¹⁰ טַפְּכֶם נְשִׁיכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקִרְבְּ מַחֲנֶיךָ
מִחֹטֵב עֵצֶיךָ עַד שׂאֵב מִיַּמֶּיךָ׃¹¹ לְעִבְרֶךָ בְּבְרִית
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבְאֲלֹתָו אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּרְתָה
עִמָּךְ הַיּוֹם׃¹² לְמַעַן הִקִּים־אֹתְךָ הַיּוֹם | לֹא לְעַם וְהוּא
יְהִי־לְךָ לְאֱלֹהִים כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וְכַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לְאֲבֹתֶיךָ לְאֲבֹרָהֶם לְיִצְחָק וְלִיעֲקֹב׃¹³ וְלֹא אֶתְכֶם
לְבַדְכֶם אֲנֹכִי כִּרְתָה אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת וְאֶת־הָאֱלֹהִים
הַזֹּאת׃¹⁴ כִּי אֶת־אֲשֶׁר יִשְׁנֹו פֹה עִמָּנוּ עִמָּד הַיּוֹם
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵת אֲשֶׁר אֵינְנוּ פֹה עִמָּנוּ הַיּוֹם׃
כִּי־אַתֶּם יִדְעֶתֶם יְדַעְתֶּם אֶת אֲשֶׁר־יִשְׁבְּנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
וְאֵת אֲשֶׁר־עָבְרָנוּ בְּקִרְבְּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עֲבַרְתֶּם׃
¹⁶ וְתָרְאוּ אֶת־שָׁק וּצִיָּהֶם וְאֵת גְּלִילֵיהֶם עֵץ וְאֶבֶן כֶּסֶף
וְזָהָב אֲשֶׁר עִמָּהֶם׃¹⁷ פֶּן־יֵשׁ בְּכֶם אִישׁ אֶזְאִשָּׁה אוֹ

מִשְׁפָּחָה אוֹ-שֹׁבֵט אֲשֶׁר לְבָבוֹ פָּנָה הַיּוֹם מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְלַכֵּת לְעַבְדֹת אֶת-אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הֵהֱמֹן פֶּן-יֵשׁ בְּכֶם שָׂרֵשׁ פְּרָה רָאשׁ וְלַעֲנָה: ¹⁸ וְהָיָה בְּשִׁמְעוֹ אֶת-דְּבָרֵי הָאֱלֹהִים הַזֹּאת וְהִתְבָּרַךְ בְּלִבּוֹ לֵאמֹר שְׁלוֹם יִהְיֶה-לִּי כִּי בְשָׂרֹת לְבִי אֶלְךָ לְמַעַן סְפוֹת הָרָוּה אֶת-הַצִּמְאָה: ¹⁹ לֹא-יֵאבֵד יְהוָה סֶלַח לוֹ כִּי אִזְ יַעֲשֶׂן אֶף-יְהוָה וְקִנְאָתוֹ בְּאִישׁ הַהוּא וְרַבְצָה בּוֹ כָּל-הָאֱלֹהִים הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר הַזֶּה וּמָחָה יְהוָה אֶת-שְׁמוֹ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם: ²⁰ וְהִבְדִּילוּ יְהוָה לְרַעְיָה מִכָּל שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֱלֹהֵי הַבְּרִית הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה: ²¹ וְאָמַר הַדּוֹר הָאֲחֵרוֹן בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר יִקְוּ וּמוֹ מֵאַחֲרֵיכֶם וְהִנְכִּרִי אֲשֶׁר יִבֹּא מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה וְרָאוּ אֶת-מִכּוֹת הָאֶרֶץ הַהוּא וְאֶת-תַּחְלָאֵיהָ אֲשֶׁר-חָלָה יְהוָה בָּהּ: ²² גְּפִרִית וּמֶלַח שָׂרְפָה כָּל-אֲרָצָה לֹא תִזְרַע וְלֹא תִצְמַח וְלֹא יַעֲלֶה בָּהּ כָּל-עֵשֶׂב כַּמֵּהֲפִכֹת סֹדִם וְעִמְרָה אֲדָמָה וְצִבּוֹיִם אֲשֶׁר הִפְךָ

יְהוָה בְּאָפוּ וּבַחֲמָתוֹ׃ מִבְּשִׁיר ²³ וְאָמְרוּ כָּל־הַגּוֹיִם עַל־מֶה עָשָׂה
יְהוָה כִּכָּה לְאֶרֶץ הַזֹּאת מֶה חָרִי הָאֵף הַגָּדוֹל הַזֶּה׃
²⁴ וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עֲזָבוּ אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם
אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּם בְּהוֹצִיאוֹ אֹתָם מִמִּצְרָיִם׃
²⁵ וַיִּלְכוּ וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם
אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּם וְלֹא חָלַק לָהֶם׃

אתם נִצַּבִּים הַיּוֹם כְּלַכֶּם כִּפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
רֹאשֵׁיכֶם שְׂבֹטֵיכֶם זְקֵנֵיכֶם וְשִׁטְרֵיכֶם כָּל אִישׁ
יִשְׂרָאֵל טַפְכֶם זְשִׁיכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב מוֹזְלֶיךָ
מוֹזַטֵּב עֵצֶיךָ עַד שְׂאֵב מִיַּמִּיךָ לְעֵבֶרְךָ בְּבְרִית
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבְאֵלֹתָיו אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּרְתָה
עִמָּךְ הַיּוֹם לְמַעַן הַקִּים אֶתְךָ הַיּוֹם לֹא לְעַם וְהוּא
יְהִי לְךָ לְאֱלֹהִים כֹּאֲשֶׁר דָּבַר לְךָ וּכְאֲשֶׁר זָשָׁבַע
לְאַבְתֶּיךָ לְאַבְרָהָם לִיִּצְחָק וּלְיַעֲקֹב וְלֹא אֶתְכֶם
לְבַדְכֶם אֲנִכִּי כִּרְתָה אֶת הַבְּרִית הַזֹּאת וְאֵת הָאֱלֹהִים
הַזֹּאת כִּי אֵת אֲשֶׁר יִשְׁנֹו פֹה עִמָּנוּ עִמָּד הַיּוֹם
כִּפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵת אֲשֶׁר אֵינָנו פֹּה עִמָּנוּ הַיּוֹם
כִּי אַתֶּם יְדַעְתֶּם אֵת אֲשֶׁר יִשְׁבָנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
וְאֵת אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בְּקֶרֶב הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָבַרְתֶּם
וְתִרְאוּ אֵת שְׂקוּצֵיהֶם וְאֵת גְּלִלְיָהֶם עֵץ וְאֲבֹן כֶּסֶף
וְזָהָב אֲשֶׁר עִמָּהֶם פֶּן יֵשׁ בְּכֶם אִישׁ אֹו אִשָּׁה אֹו

משפחה או שבט אשר לבבו פגה היום מעם
יהוה אלהינו כלכת לעבד את אלהי הגוים ההם
פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה והיה בשמעו
את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר
שלום יהיה לי כי בשררות לבי אכך למען ספות
הרוה את הצמאה לא יאבה יהוה סלוח לו כי אז
יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבצה בו
כל האלה הכתובה בספר הזה ומוזה יהוה את
שמו מתחת השמים והבדילו יהוה לרעה מכל
שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה בספר
התורה הזה ואמר הדור האחרון בניכם אשר
יקומו מאזריכם והגכרי אשר יבא מארץ רחוקה
וראו את מכות הארץ ההוא ואת תזלזל אשור
זלה יהוה בה גפרית ומלוח שרפה כל ארצה
לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב
כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצביים אשר הפך

יהוה באפו ובחמתו ואמרו כל הגוים על מה עשה
יהוה ככה לארץ הזאת מה זרי האף הגדול הזה
ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבותם
אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים
ויכחו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם
אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם